

Chuẩn Tướng Phạm Ngọc Sang

ND Hải

Đọc bài viết về Chuẩn tướng Phạm Ngọc Sang, tôi càng cảm phục nghĩa khí của vị Chỉ huy trưởng Sư Đoàn 6 Không Quân (SD6KQ), làm tôi nhớ lại một vài kỷ niệm với người chỉ huy của mình.

Lớp Y73 Sài Gòn nhận đơn vị ở SD6KQ 1973 có Chế, Khánh, Tú ở phi trường Pleiku, còn Lê Khắc Bình và tôi ở phi trường Phù Cát. Bình ra trước làm Trưởng khối Quân Y (QY) phụ trách nhân viên phi hành(phi công), còn tôi đến sau là Phó Khối QY phi trường phụ trách nhân viên không phi hành, gồng gánh cho nhau khi một người đi phép. Vì Chuẩn tướng Sang đóng căn cứ chính ở phi trường Cù Hanh Pleiku nên ở phi trường Phù Cát do Đại tá Nguyễn Hồng Tuyền chỉ huy (còn gọi là Cù lủ) nên chúng tôi không có dịp gặp mặt Chuẩn tướng Sang. Năm 1974, tôi được Đại tá Tuyền cho biết sẽ thành lập nhà bảo sanh ở Khối QY Phù Cát để các vợ sĩ quan binh sĩ sanh tại đây, không phải ra Quân Y Viên Quy Nhơn hoặc phải về Sài Gòn. Tôi phụ tá Khối QY không phi hành nên có nhiệm vụ thành lập đơn vị này.

Sáng ngày khánh thành nhà bảo sanh, Chuẩn tướng Sang cùng Đại tá Tuyền đến, lần đầu tiên tôi mới gặp mặt được Tư lệnh SD 6KQ, trái với những gì tôi nghĩ. Chuẩn tướng Sang nói chuyện rất nhẹ nhàng(đúng là tư cách của một nhà sư phạm), vẻ mặt hiền lành nhưng rất uy nghi. Sau phần nghi lễ, Chuẩn tướng Sang thân mật hỏi thăm tôi.

- Hải về đây bao lâu rồi?

Tôi rụt rè đáp lại:

- Dạ em mới về khoảng 1 năm.

Chuẩn tướng hỏi tiếp:

- Thế em có sợ khi ở đây tình hình chiến sự rất căng thẳng, bị pháo kích liên tục không?

Tôi trả lời:

- Dạ lúc đầu cũng hơi sợ, nhưng giờ cũng đã quen rồi Chuẩn tướng Sang nở nụ cười hiền hậu.

- Tốt Hải cố gắng lên, mình làm trai thì phải có chí khí dũng cảm để bảo vệ tổ quốc quê hương.

Sau buổi lễ, Chuẩn tướng Sang trở về Pleiku nhưng cuộc gặp mặt hôm ấy đã đọng lại trong tim tôi một hình ảnh đẹp về vị tướng chỉ huy của mình. Sau khi phi trường Phù Cát bị thất thủ khoảng ngày 30/3 /75. Tôi theo Ban chỉ huy về Nha Trang, sau đó về Phan Rang và cuối cùng có lệnh về Tân Sơn Nhất.

Sau khi ở tù CS, tôi về làm việc tại khoa nhi bệnh viện Nguyễn Văn Học, sau đó có được làm thêm phòng mạch ngoài giờ vì lúc đó bác sĩ khổ quá. Khoảng năm 2001 có một phụ nữ đem con đến khám. Khám xong, người phụ nữ (tôi nhớ hình như tên Tuyết) ngập ngừng hỏi:

- Xin lỗi bác Hải lúc trước đi lính ở Phù Cát phải không .

Tôi trả lời:

- Phải sao em biết.

Tuyết trả lời:

- Dạ ba em là Chuẩn tướng Sang ở SD6KQ đó.

Tôi mừng quá hỏi:

- Bác Sang bây giờ ra sao?

Tuyết buồn trả lời:

- Dạ ba đang ở trại tù ngoài Bắc.

Tôi nói:

- Khi nào có dịp thăm ba cho tôi gửi quà và lời thăm sức khỏe bác.

Sau đó thì không thấy Tuyết đến. Tôi cũng vội quá nên không hỏi địa chỉ nhà Tuyết. Khoảng một năm sau, Tuyết lại đến, lần này không phải đem con đến khám mà có một chuyện nhờ tôi giúp nếu có thể được. Tôi hỏi có chuyện gì nếu được thì tôi sẽ giúp. Tuyết ngập ngừng nói:

- Ba của em sau mười mấy năm bị giam ở các trại miền Bắc đã được chuyển vào trại giam ở miền Nam, nhưng bị bệnh rất nặng, tiêu ra máu, ăn ít, thể trạng rất yếu nên quản giáo trại cho nhập viện ở bệnh viện Chợ Rẫy, khu đặc biệt, không ai được vào, có người canh giữ rất nghiêm 24/24, không biết sống chết ra sao. Em có nhờ một vài bạn bè quen trong ngành y nhờ giúp đỡ, nhưng ai cũng từ chối vì ba em là tù nhân đặc biệt, không ai dám can dự vào.

Vừa nói Tuyết vừa khóc .Tôi lặng người ngồi suy nghĩ vài phút. Đây là một trường hợp khó vô cùng vì Chuẩn tướng Sang là một tướng bị bắt khi đang chiến đấu vào những ngày cuối cùng của cuộc chiến hai bên nên được quan tâm rất đặc biệt. Nhưng dù sao trong trái tim tôi Chuẩn tướng Sang vẫn là một người chỉ huy gương mẫu, anh hùng, có khí tiết, nay chẳng may bị bệnh nặng trong lúc bị giam, có khả năng tử vong rất cao, nếu tôi không giúp thì ai sẽ giúp tướng Sang đây. Ông nội tôi là một thầy đồ, ba tôi là một gia đình nho giáo, thường khuyên bảo tôi hãy làm việc tốt để giúp đỡ mọi người. Lại nữa, đây là người chỉ huy KĐ6KQ của mình. Vì vậy tôi quyết định giúp dù hậu quả như thế nào thì mình cũng cam chịu.

Tôi chạy qua bệnh viện Chợ Rẫy gặp người bạn thân ở phòng Y vụ(phòng Kế hoạch Tổng hợp). Trình bày hoàn cảnh và bệnh của Chuẩn tướng Sang để người bạn này giúp liên hệ với bác sĩ đang điều trị cho tướng Sang và xin phép cho tôi được gặp mặt tướng Sang nếu có thể. Tôi được giúp liên lạc qua điện thoại với bác sĩ điều trị. Tôi trình bày mối liên hệ của tôi là lính của Chuẩn tướng Sang nên phải giúp và hỏi thăm bệnh trạng của Chuẩn tướng Sang. Có lẽ do sự giới thiệu của người bạn thân ở Phòng Y vụ nên vị bác sĩ điều trị cũng thông cảm cho biết tướng Sang bị viêm ruột trực khuẩn (bacillary dysentery) và amoebian dysentery, đi tiêu ra máu, sốt, thể trạng yếu, đang được truyền dịch và dùng kháng sinh liều cao. Tôi cảm ơn và nhờ vị bác sĩ điều trị quan tâm điều trị tích cực cho tướng Sang. Vị bác sĩ này nhận lời nhưng không cho phép tôi vào thăm vì vấn đề an ninh. Tôi chân thành cảm ơn vị bác sĩ điều trị và người bạn thân vì có thể việc làm này có thể ảnh hưởng đến công tác của người bạn thân (nhưng về sau được biết mọi chuyện cũng an lành).

Tôi về nhà và báo cho Tuyết, con gái Chuẩn tướng Sang, về bệnh trạng của tướng Sang để Tuyết yên tâm và tôi cũng thấy vui vì đã làm một việc tốt cho xếp của mình. Thời gian trôi đi khoảng 1 năm sau khi tôi đang coi tivi vào một sáng Chúa Nhật thì có Tuyết và một người đàn ông gầy ốm đến thăm. Tôi chưa kịp hỏi thì người đàn ông này đã cười nói:

- Hải có nhận ra ai đây không? Chuẩn tướng Sang ở Sư 6KQ đây.

Tôi cũng vừa nhận ra tướng Sang dù có gầy ốm nhiều do bị tù lâu năm và bệnh nặng kéo dài. Cả hai ôm chầm lấy nhau vì cảm động và sung sướng. Tướng Sang đến để cảm ơn sự giúp đỡ của tôi. Tôi cũng khiêm tốn trả lời:

- Dạ xin Chuẩn tướng đừng ngại vì đó là nhiệm vụ của một nhân viên đối với chỉ huy của mình.

Sau đó, tôi có đến thăm căn nhà nhỏ của tướng Sang ở Bình Thạnh nhưng không gặp vì ông đi thăm mấy người bà con. Vài tháng sau, tướng Sang có đến thăm tôi để từ giả đi định cư bên Mỹ. Tôi chúc tướng Sang được nhiều sức khỏe và nhiều may mắn nơi vùng đất mới.

Tôi thỉnh thoảng nhận được tin tướng Sang và gia đình có lập một tổ hợp may và sau đó tướng Sang mất vì ung thư phổi. Dù Chuẩn tướng Sang mất rồi nhưng hình ảnh của Chuẩn tướng Sang vẫn sống mãi trong tim tôi, một vị tướng hiền hòa, uy nghi và đầy khí tiết.

Tháng 4/2018

ND Hải